

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J. Ď., 2/ E. Ď.**, obaja bytom S., proti žalovanému: **Krajskému úradu životného prostredia v Žiline, odbor zložiek životného prostredia**, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006/00428/On zo dňa 10.4.2006, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/7/2006-88 zo dňa 28. februára 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/7/2006-88 zo dňa 28. februára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006/00428/On zo dňa 10.04.2006 z dôvodu, že žalobcovia nezaplatili súdny poplatok. za podanú žalobu v sume 1 000,-- Sk spoločne a nerozdielne podľa položky č. 10 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len sadzobník súdnych poplatkov). Krajský súd poukázal na priebeh konania v predmetnej právnej veci, v ktorej žalobcovia v prvom a druhom rade požiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov. O ich žiadosti rozhodol krajský súd uznesením č.k. 20 S 7/2006-60 zo dňa 15. novembra 2006 tak, že žalobcom oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2 Sžo 24/2007-81 zo dňa 24. októbra 2007

tak, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20 S 7/2006-60 zo dňa 15. novembra 2006 potvrdil.

Následne krajský súd výzvou zo dňa 05.02.2008, doručenou žalobcom dňa 06.02.2008, vyzval žalobcov, aby spoločne a nerozdielne zaplatili súdny poplatok za podanú žalobu v sume 1 000,-- Sk podľa položky 10 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Na túto výzvu reagovali žalobcovia ďalšou žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 11.02.2008. Nakoľko žalobcovia v opakovanej žiadosti neuviedli oproti prvej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov žiadne nové skutočnosti, krajský súd, zdôrazňujúc skutočnosť, že o prvej žiadosti už bolo právoplatne rozhodnuté, konštatoval, že v danom prípade neexistuje skutkový ani právny dôvod na rozhodnutie o opakovanej žiadosti žalobcov. Keďže žalobcovia súdny poplatok za podanú žalobu v sume 1 000,-- Sk nezaplatili ani napriek výzve súdu na jeho zaplatenie a poučení o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, krajský súd konanie zastavil.

V zákonom stanovenej lehote podali žalobcovia voči uvedenému uzneseniu odvolanie, v ktorom žiadali napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobcovia, rovnako ako vo svojej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, znovu popisovali svoje majetkové a osobné pomery, ktoré podľa nich zakladajú dôvod na oslobodenie od súdnych poplatkov. Uviedli, že vzhľadom na väčší počet konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia, nemôžu mať dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie súdnych poplatkov vo všetkých konaniach vedených na súdoch, a preto sa cítia postupom súdov diskriminovaní, čo je v rozpore s čl. 12 a 13 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobcovia sa vo veľmi zlej sociálnej situácii nachádzajú v dôsledku porušovania ich základných práv a slobôd zo strany spoluobčanov, obce a iných správnych orgánov, pričom im bola spôsobená škoda na majetku (odobratím invalidného dôchodku), ale aj iná ujma v dôsledku poškodzovania ich osobnostných práv. Na bránenie svojich základných práv a slobôd pritom žalobcovia nevidia iné východisko ako domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou, čo je spojené s výdavkami na poštovné, cestovné, kopírovanie listín a pod. v súvislosti s podaniami na obec, správne orgány, prokuratúru a súdy, vrátane Ústavného súdu SR a ES v Štrasburgu. Okrem toho musia uhrádzať aj povinné poplatky spojené s chodom domácnosti, a preto si museli požičiavať finančné prostriedky na zabezpečenie ich výživy, čo je v rozpore s čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky. Odmietaním ich podaní je porušované aj ich ďalšie právo vyplývajúce z čl. 40 Ústavy Slovenskej

republiky, nakoľko takéto konanie súdov pôsobí stresujúco na ich zdravotný stav, ktorý sa neustále zhoršuje. K odvolaniu žalobcovia priložili fotokópie preukazov občana s ťažkým zdravotným postihnutím č. 146222 a 146189, posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina z 11. marca 2005 o miere funkčnej poruchy žalobcu v 1. rade, list občanov obce S. – H. adresovaný riaditeľovi Sociálnej poisťovne so žiadosťou o prešetrenie zdravotného stavu žalobcu v 1. rade a jeho nároku na invalidný dôchodok, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo 17. septembra 2001 o odňatí invalidného dôchodku žalobcovi v 1. rade, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo 4. októbra 2004 o priznaní predčasného starobného dôchodku žalobkyni v 2. rade, rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 18. júna 2004 o priznaní a zvýšení predčasného starobného dôchodku žalobcovi v 1. rade, potvrdenie T. pre Z. Ď. (dcéra žalobcov) o navštevovaní denného štúdia v akademickom roku 2006/2007 a 2007/2008, rozhodnutie T. zo 6. decembra 2006 o nepriznaní sociálneho štipendia Z. Ď., fotokópie príkazov na úhradu finančných prostriedkov z účtu žalobcu v 1. rade v prospech iných účtov, upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 329/2007-1, znalecký posudok znalca z odboru Geodézia a kartografia Ing. J. V., CSc., odpoveď obce S. – H. na žiadosť žalobcov o sprístupnenie informácie, rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Žiline č. ŽP B 2006/00060-Han zo dňa 16. februára 2006 o priestupku, rozhodnutie Obce S. – H. č. SÚ 15/2005 z 18. januára 2006 o priestupku a následné zrušujúce rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. 2006/00622-005/MUN z 31. mája 2006, vyjadrenie obce S. - H. k uzneseniu č. 17C 182/05-42 ohľadom poplatku za odber vody z obecného vodovodu, vyjadrenie obce S. – H. k odvolaniu proti rozsudku OS Žilina č.k. 17 C 2005-76 zo dňa 17. januára 2007, správa o povesti žalobcov vystavená starostom obce S. – H. dňa 29. marca 2007, správa o povesti žalobcu v 1. rade vystavená Obvodným úradom v Žiline dňa 28. marca 2007, žiadosť žalobcu v 1. rade o poskytnutie informácií adresovaná obci S. – H. zo dňa 30. marca 2007, odvolanie proti fiktívnemu odmietavému rozhodnutiu obce o sprístupnenie informácií, poskytnutie informácií obcou S. – H. zo dňa 11. júna 2007 adresované žalobcovi v 1. rade, opakovaná žiadosť žalobcu v 1. rade o sprístupnenie informácií zo dňa 15. júla 2007 adresovaná obci S. – H. a následná odpoveď na túto žiadosť zo dňa 03.08.2007, oznámenia spoločnosti S. E., a.s. o zmene dátumov odpočtu a perio-dicity fakturácie a rozloženia preddavkových platieb, faktúry vystavené spoločnosťou S. T., a.s. za telekomunikačné služby, zmluva o kontokorentnom úvere uzavretá medzi S., a.s. ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi, potvrdenia o zaplatení účtov, časť zdravotnej dokumentácie žalobcu v 1. rade.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu v zmysle ustanovenia § 212 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech.

Z obsahu súdneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobou podanou na Krajskom súde v Žiline sa žalobcovia domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2006/00428/On zo dňa 10.04.2006, pričom žalobcovia zároveň požiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov. O žiadosti krajský súd rozhodol uznesením č.k. 20 S 7/2006-60 zo dňa 15. novembra 2006 a oslobodenie od súdnych poplatkov žalobcom nepriznal. Odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil uznesením č.k. 2 Sžo 24/2007-81 zo dňa 24. októbra 2007. Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že u žalobcov nie sú splnené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. S prihliadnutím na výšku súdneho poplatku odvolací súd konštatoval, že jeho zaplatením nenastane u žalobcov situácia, ktorá by podstatne nepriaznivo ovplyvnila ich osobné a majetkové pomery a pokiaľ ide o výdavky spojené s početným uplatňovaním ochrany svojich práv cestou príslušných správnych orgánov, súdov a prokuratúr, táto skutočnosť nie je zákonným dôvodom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného uznesenia krajský súd výzvou č.k. 20S 7/2006-85 zo dňa 5. februára 2008 vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu spoločne a nerozdielne v sume 1 000,-- Sk podľa položky č. 10 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov a zároveň žalobcov poučil o následku nezaplatenia súdneho poplatku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Žalobcovia zhodne prevzali výzvu dňa 06. februára 2008. Na výzvu reagovali podaním zo dňa 11. februára 2008, v ktorom opätovne požiadali o oslobodenie od súdnych poplatkov. Krajský súd s prihliadnutím na pôvodnú žiadosť žalobcov o oslobodenie od súdnych poplatkov vyhodnotil ich opakovanú žiadosť za obsahovo totožnú a nesvedčiacu o zmene pomerov žalobcov, a preto o tejto opakovanej žiadosti nerozhodol a konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku zastavil.

Podľa názoru odvolacieho súdu bol tento postup súdu prvého stupňa, keď pomery uvádzané v opakovanej žiadosti žalobcov o oslobodenie od súdnych poplatkov vyhodnotil ako totožné s pomermi uvádzanými v prvej žiadosti, bez predloženia nových skutočností, ktoré by mohli v predmetnej veci ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech žalobcov, dôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že z práva na prístup k súdu nemožno odvodzovať právo na bezplatné súdne konanie, a preto aj požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva na prístup k súdu. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť aj výšku súdneho poplatku (1 000,-- Sk) a skutočnosť, že súdny poplatok mali žalobcovia zaplatiť spoločne a nerozdielne a nie jednotlivo.

Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd pri zastavení konania postupoval v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch (§ 10 ods. 1) a týmto postupom neodoprel žalobcom právo na prístup k súdu v zmysle ustanovenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože ich žiadosť ako aj opakovanú žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov vyhodnotil zákonným spôsobom.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v č. k. 20S/7/2006-88 zo dňa 28. februára 2008 podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P O U Ć E N I E : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

v Bratislave, dňa 19. novembra 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť opisu:

Alena Augustiňáková